

Միրտըս տըխուր է, այո՛, շատ տըխուր .
հոմ սև է պատերն . և քըմարդս լուռ՝
Կըտրած թելերով զիս մաշող ցաւեր
Կը կըրկնապատկէ, և այլ չի սփռիներ :
Եղաւ ժամանակ՝ յորում իմ քըմար
Ուրախ երգերու իւր ծայրըն փոխ տայր .
Եղաւ ժամանակ՝ յորում իմիմ սիրտ
Ոչ ցաւ կը համշմար, ո՛չ ողոր և ո՛չ վիշտ :

Վայրկեամ մի միայն ես այն քաղցր օրեր
Վայրկեցի, և արդ ամիստ եմ եղել :
Զի՛ք այլ ինձ համար ժամ մ' երջամկաւտ...
Խորտակէ՛ քըմար, 'և ողբա՛ ինձի հետ :
Բարեբաստութեամս լնկեր սիրալիր,
Իմ աւքէս այլ ևս արտատուք չեմ թափիր .
Լաց դու և իմ տեղ, իսկ ես լըռելեայն
Թող ծածկեմ ոսկերքս 'ի ցուրտ գերեզման :

Մ . Ալեհասհեան

Ա Ռ Գ Ե Տ Ա Կ Ն

Ինչո՞ւ, զետանկ, քո ալիքներ
Մեղմահոտիկ՝ քաղցրակարկաշ, և
Կ'անցնին ծոթօղու, վաշտեր ու լեռ
Եւ անդադար կ'երթան յառաջ :

Ինչո՞ւ մէկ մ'ալ 'ի կէս ճամբում
Զեմ դադրիր գքեզ ողորմելու,
Այլ կը սուրամ միշտ օրն 'ի բուն
Քո գով գըրկէդ, շատ շատ հեռու :

Ամէ՛ծ ալիք իւր երթալուն
Քո սըրտիդ մէջ բանայ մէկ խոց .
Բայց այլ գողտրիկ կոհակք սիրում
Կու գամ լլնուկ քո բիւրեղ ծոց :

Մի մոր ալեաց քաղցրիկ խոխոշ
Քեզ կ'ընծայէ փայլ մի զլւարթ,
Ինչպէս կոկոնն որ 'ի բողբոջ
Պայծառացմէ կուտիմ հակատ :

Բայց իմ մաղձոտ պըրտիս վըշտեր,
Ո՛հ, այնպէս չեմ . այլ 'սմէմ սիմ
Իւր խոր արմատն է յիս ձրգեր :
Ու կը սպառնամ մահ իմ սըրտիմ :

Ամգամ մի լոկ մէջը հայեցայ
Իբր հայելոյ. դէմքըս ամգոյմ
Ինձ երևցաւ . բայց իսկոյմ մա
Ամհետացաւ ցմորի մ'համգոյմ :

Վայ ինձ, կեմաց հայելոյն մէջ
Հագիւ տըլի դեռ մի ակնարկ,
Եւ իմ կենացըս մատաղ էջ
Պիտի կըրծեմ որդեր ամարգ :

Մէ՛ծ մ'ալիքէ՛ որ քու ծոցէդ
Կը հեռանայ, իբր յիշատակ
Փայլուն աւզի հատիկ մը գէթ
Իրեմ պահէ քուկն յատակ :

Իսկ ես հա՛ս պիտի մեռնիմ .
Ա՛հ, լուռ փոսիս վերայ արդեօք
Պիտ' ողբա՛յ մէկն յիշատակս իմ,
Միրտըն ցաւած տըխուր լալեօք :

Պիտ' ըլլա՛յ որ սիրում մատունք
Ծաղկօք շիրմըս զարդարեմ,
Ու երկու աչք իբր 'ի վարդիմ տունկ
Ցողեմ արտատուք միմէ զիս դիտեմ :

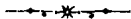
Ո՛հ, արդէմ իսկ միմէն հիմակ
Զընդունեցայ ես մի ժլպիտ .
Բայց սիրեցի՛ ըզքեզ, զետանկ,
Ա՛ռ զիս, թաղէ՛ մէջ քո խընիդ :

Նետուիմ, այո՛, թող մէջ չըրոյդ
Ու այնտեղ ինձ փըմտըռեմ մահ...
Դամբամ չումիմ, բայց այս իմէ փոյթ,
Միմէ ոսկերցս ես աւամդապարհ :

Թո՛ղ քո ալիքըդ տըխրորէ՞՞
Մօտենամ ի՞նձ, ու մի հառաչ
Արձըկելով, քար մի ձրգեմ
Ու վերջստիմ երթամ յառաջ։
Թող որ, զետանկ, քո ալիքմեր
Մեղմամհոսիմ՝ քաղցրակարկաչ։

Ամցմին ծործոր, դաշտեր ու լեռ
Եւ անդադար երթամ յառաջ։
Միթէ կեանքս ալ ալեացող պէս
Ձի սահնցան, չի հեռացան։
Միթէ զարմամս հասած 'ի կէս
Ձըսի՞. « Գիտեմ թէ ի՞նչ է ցաւ » :

Մ. Ալեհաճեան

ՆՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՔ

Ստացանք շնորհակտութեամբ խմբագրութեանս գրիտաժ հետեւեալ գրեանքը.

1. La Légende d'Abgar dans l'histoire de Moïse de Khoren; par A. Carrière, profess. à l'école des langues orientales vivantes, directeur d'études à l'école des hautes études. ԿԱՐՐԻԵՐ Ա. — Առանդոսիւն Արցախոս՝ ի պատմութեան Մ. Խորենացոյ։

Մեծանուն գիտնականի այս գրութիւնը, յորում ուզած է համեմատութեան ձեռքով ցուցնել, թէ Մովսէս Խորենացոյ աւանդածներն միայն Յովսեփոսէն և Եւսեբիոսէն քաղուած են, և թէ ուրիշ աղբիւրներ չէ ունեցած. մեզի անծանօթ նորութիւններ չեն, այլ միայն իրմէ առաջ այլևայլ բանասիրաց յարուցած և մասամբ մը լուծուած խնդրոց ընտիր ամփոփումն է ի մի հատոր։ Փափաքելի էր մեզ, որ յարգելի հայագէտն փոխանակ այդ բանին պարապելու, ջանայր ցոյց տալ Խորենացոյ Յովսեփոսէն անկախ աւանդած միւս տեղեկութեանց նախկին աղբերքը, որով Խորենացոյ պատմութեան գէթ այդ մասի ուսումնասիրութիւնը նոր քայլ մ'առած պիտի ըլլար։ Այնու հանդերձ ազգային բանասիրաց համար ունի իւր արժանաւոր վարկը ի Հայկական մատենագրութեան։

2. — ԳԻՒՏ ՔԱՀԱՆԱՅ ԱՂԱՆԵԱՆՑ. — Լուսնայ գրական հանդէս, կիսամեայ. Առաջին Գիրք։ Ասոր վրայ Բագմամպիլի յետագայ պրակի մէջ, առանձին յօդուածով մը կը խօսինք։

3. — ԼԵՈՒՆՑ. — Նոսազ և մեղեդի. տպեալ ի Լոնդոն, գինն է փռ. 1։

4. — ՏԱՂԱԽԱՐԵԱՆ ՏՕՔ. Ն. — Երագումն հայ տառից. տպեալ ի Վիեննա, Միխիթա. րեան տպարան, գինն է փռ. 2։

5. TEZA E. — A. Torquato Tasso. Venezia, 1895, 8, 5, p.

6. — ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՏԱՐԵՑՈՑՑ 1896. — Նախնի թուականին Գրիտաժի և բուն թուականին Հայոց 4388-4389, և տօմարական թուականին ազգիս ՌՅԽԵ-ՌՅԽԶ = 1345-1346. Խմբագրելու է Տ. Ղեզնդ ֆահանայի փափագեան։ Թարգմ. Ռոմաներէն ծաւնոթութեամբ և գիտելեօք ի Լոսիկ Սրնգաշեանի, երբեմն ուսուցիչ Եւրի Հայոց վարժարանին. տպագրեալ ի Կալաց, գինն է կէս ֆրանք։

